

JIRÁSKŮV HRONOV

FESTIVAL ZÁJMOVÉ UMĚLECKÉ ČINNOSTI 1979 — 1980 NA
POČEST 35. VÝROČÍ SLOVENSKÉHO NÁRODNÍHO POVSTÁNÍ
A 35. VÝROČÍ OSVOBOZENÍ ČESKOSLOVENSKA SOVĚTSKOU
ARMÁDOU.

Z VYSOKÉHO DO HRONOVA

Ve zpravodaji Národní přehlídky vesnických a zemědělských divadelních souborů, již každoročně patří podzim ve Vysokém nad Jizerou, se tradičně opakuje obsahem stejný titulek, ale s opačným pořadím slov. Oba MěstNV — v Hronově i ve Vysokém nad Jizerou — každoročně navštěvují dějiště obou významných přehlídek, což přispívá k prohlubování velmi hezkých vztahů i k výměně zkušeností.

Včera přijeli do Hronova Vysočtí: předseda MěstNV ve Vysokém soudruh J. Pičman a členové rady MěstNV soudruzi Vladimír Hladík, J. Nosková a J. Poláček. Spolu s nimi navštívily červenokostelecké představení Nicolajovy hry Tamboři pracovníce MěstNV soudružky V. Štěpánková, V. Nesvadbová a V. Ackermannová.

Delegaci družebního národního výboru přijal v Hronově předseda MěstNV s. Oldřich Cvrček, s nímž si Vysočtí pohovořili o mnoha otázkách, které jsou předmětem společného zájmu. Potom se podívali na architekturu broumovského kláštera, prohlédli si unikátní broumovské divadlo a navštívili známou Hvězdu. Na stručný dotaz jak se dívají na atmosféru Hronova odpověděl soudruh J. Pičman: „vždycky se rádi vracíme a stejně rádi vidíme hronovské přátele ve Vysokém nad Jizerou.“ —k—

VZÁCNÍ HOSTÉ

DENNĚ VĚNUJÍ JIRÁSKOVU HRONOVU POZORNOST PŘEDSTAVITELÉ STRANICKÝCH A STÁTNÍCH ORGÁNŮ VŠECH STUPŇŮ; PŘEDEVČÍREM JSME ZDE PŘIVÍTALI VEDOUCÍHO IDEOLOGICKÉHO ODDĚLENÍ KV KSČ V HRADCI KRÁLOVÉ SOUDRUHA J. KUPKU, VČERA NAVŠTÍVILA ODPOLEDNÍ PŘEDSTAVENÍ ČERVENOKOSTELECKÉHO SOUBRU DELEGACE ODDĚLENÍ KULTURY ŮV KSČ, SOUDRUŽKA A. HIRMANOVÁ A SOUDRUH J. NECHVÁTAL. PŘI VÍTALI JSME MEZI NÁMI ROVNĚŽ SOUDRUHA K. HRADCKÉHO, TAJEMNÍKA KV KSČ A DALŠÍ HOSTY, PŘEDSTAVITELÉ OKRESNÍCH STRANICKÝCH A STÁTNÍCH ORGÁNŮ.

Pražské divadlo Lucerna uvede dnes odpoledne a večer představení dramatické kompozice A. Gončarova na motivy povídek V. M. Šukšina Charaktery. Patronát nad dnešním představením převzal hronovský závod ČKD, jehož zástupci budou mít možnost pohovořit si se čelny souboru na večerní besedě v učňovské škole. Připomeňme, že divadlo Lucerna při Kulturním domě hlavního města Prahy, uvedlo už loni — v rámci programu Klubu maldých divadelníků zajímavé nastudování Balady pro banditu.

7 • 79

PROBLÉMY A NÁMĚTY

● Abychom začali zpravodajství o včerejším diskusním klubu č. 1 alespoň trochu podle regulí, nutno uvést, že:

1. sehrané duo Císař—Štefko bylo posíláno a přetransformováno delegováním Vojtěcha Trapla na trio.

2. Odjezdem Radky Siváčkové vznikla po první výzvě k diskusi jakási překvapivá pauza, ale po zjištění uvedeného faktu rychle vzlétaly paže vzhůru, takže zájemci o slovo dostávali dokonce pořadová čísla.

3. Opět mile potěšila vysoká účast mladých; navíc pak skutečnost, že šlo o účast velmi aktivní, tedy ne jen fyzickou.

Za několik minut vzniklo v klubu pěkné klubko problémů, názorů a dotazů a bylo doslova cítit všeobecné napjaté očekávání, co se z toho vyklube. Sympatické bylo, že tato různost názorů, pohledů a dílčích hodnocení (tlumočených pochopitelně z pléna na hru samu, či na inscenaci Vysokoliběnských) se týkala naprosto konkrétních záležitostí. Neznámá to ovšem, že se neteoretizovalo. To zase ano, protože ono totiž k němu mnohé nutilo. A z toho mnohého uvedme alespoň problém hodnot.

Často slyšíme nejrůznější stesky na všeobecnou inflaci hodnot, zejména pak u mládeže. Už z tohoto pohledu je nesporným kladem Divadla mladých, že přišlo s touto inscenací plnou myšlenek. Ze takovou nosnou myšlenkou je zrcadlení hodnot, byť leckdy v křivém zrcadle, to z představení jasně vyplynulo přes všechny napadnutelné i napadané inscenační nedostatky.

Budiž zaznamenán ještě fakt, že to bylo prvně v historii čs. ochotnického divadla, že hru takového druhu uvedl vesnický soubor. Pokud pak bylo řečeno, že šlo o hru diskusní, pak to zdaleka nelze chápat ve smyslu pejorativním, ale hlavně v tom směru, že dává široký prostor k zamyšlení, výměně názorů, ba i filozofování — tedy: k diskusi.

Byl to na každý pád nabitý klub s velmi vděčnými diskutéry a posluchači, kteří vysoko ocenili perfektně odvedenou práci přítomných lektorů.

—m—

● V druhém diskusním klubu se tentokrát musela část poroty ve složení Engel, Obst, Šnajdr, Štěpánek, Vorel (s příslušnými a známými tituly) o slovo dost důrazně hlásit. Hlasů z pléna se totiž tentokrát ozývalo dostatečné množství, dokonce i vzrušených. Většinou se vy-

(Pokračování na str. 3)

ALDO NICOLAJ: TAMBOŘI ANEB TŘI NA LAVIČCE

DRAMATICKÝ ODBOR
SZK ROH ČERVENÝ KOSTELEČ

Červenokostecký kolektiv se ve své inscenaci hry italského autora A. Nicolaje Tamboři aneb Tři na lavičce opřel o neobyčejně přínosný typ realistického herectví, které otevírá cestu k rozkrytí hlubokých humanistických podtextů velice koncentrované hry s nevšedně živým sociálním tématem. Sympatickým rysem představení je nepochybně sama schopnost amatérského souboru pracovat takovými prostředky, které modifikují režijní, hereckou i scénografickou práci kolektivu, jenž opírá se o přesně motivovanou dramaturgii, rozkrývá text hry do zajímavého, velice lidského, a proto také upřímného představení. Šťastná volba hry v ideové i umělecké rovině mnohé lidské tragédie. Režijně dobře zpracovaná látka brilantně napsána. Je vidět, že tato nabídka, kterou souboru text hry poskytl, byla funkčně využita a zhodnocena, takže inscenace zasáhla diváka přesně na rozhraní sentimentality a hluboké lidské tragédie. Režijně dobře zpracovaná látka vytváří četné předpoklady výstavby hereckých akcí v budování vztahů a situací, z nichž některé nepostrádají ani prvky humorné, jež nesmírně závažné myšlenky sdělované v pravém okamžiku na přesně určeném místě hru odlehčují, aniž by se ztrácela základní stavební linie inscenační práce.

V představení Červenokosteckých bylo zřejmé, že soubor mnoho vytěžil z dvou akcentovaných hereckých principů, určených schopností vytváření typu postavy (Lugi — Josef Hruška) a pevně stavěným hereckým výkonem, vycházejícím z vnitřních podstat jemně herecké práce (Silvestr — Jiří Kubina). Stejně byla budována linie inscenace, a to natolik přesně ve vazbě na rozkrytí obsahu a smyslu Nicolajovy hry, že využila i jistého paradoxu obsaženého ve faktu, že stáří je nejen tragické v postavách citlivě vedených v této linii, ale je určováno i jimi samými. V tom je Nicolajova hra moderní, že tohoto paradoxu využívá a soubor jej pak dokázal herecky zhodnotit díky principu naturálního herectví a zejména pak jednáním opírajícím se o metodu vnitřního rozkrytí textu. Pak nebylo nutné opírat se o vnější prostředky, protože text je v inscenaci veden obloukem k dosažení maximální emotivní účinnosti. Trojice postav hry A. Nicolaje Tambo-

(Pokračování na str. 4)

ANKETA PŮLSTOLETÍ LÁDA LHOTA, ČLEN ÚV SČDO

Vzpomíná Láda Lhota, který je letos na Hronově po šestačtyřicáté: Mým prvním setkáním s hronovským festivalem byl 4. JH, na který jsem byl jako vesnický kantůrek a člen smečického souboru za odměnu vyslán. Zaujal mě natolik, že jsem zde od té doby už nikdy nechyběl. Vzpomínám na školení ÚMDOČ, které jsem zde absolvoval — bylo to pro mě jediné divadelní školení. Končilo zkouškami a já jsem byl šťastný, že ze všech 70 účastníků jsem byl mezi sedmi, kteří uspěli s vyznamenáním.

Snad na každém JH se našly inscenace, které mne inspirovaly pro moji práci. Mimořádným zážitkem pro mne byla celostátní představení Jiráskových her, pro která byli vybráni ochotníci z různých souborů. Sám jsem si poprvé zahrál v r. 1946 v Geroví.

Ve vývoji JH docházelo k různým někdy vynuceným a jindy prospěšným změnám. V letech 1943—44 se JH jako veřejná akce nesměl konat, protože ÚMDOČ odmítla vyvěsit hákové kříže. Ale ochotníci se v době Jiráskových narozenin stejně sjeli, takže alespoň touto ilegální akcí zůstala tradice nepřerušena. Hned v r. 1945 mě překvapila pohotovost, s níž se vyhledala představení, aby se JH — tehdy 15. — mohl konat. Dokázalo to obrovskou lásku k divadlu. Po r. 1945 se konaly JH už v delším rozsahu a trvaly i 16 dní. To už jsem působil jako jeden z pořadatelů. Byly činěny také pokusy o zařazení těch souborů na JH, které nejsou špičkové: v jednom týdnu probíhala přehlídka souborů kategorie B (slabších), v druhém pak kategorie A. Ale to se neosvědčilo. K podstatné změně v koncepci došlo roku 1949, kdy přestala existovat ÚMDOČ, která bývala garantem JH. Změnili se nejen pořadatelé, ale měnily se průběžně i soubory, které přecházely pod zřizovatele ROH, JZD, OB aj. V prvních letech tohoto období se z iniciativy F. Kubra staly Hronovy přehlídkou lidové umělecké tvořivosti ve všech jevištních oblastech. Probíhala zde nejen představení celovečerních her, ale i vystoupení estrádních, pěveckých a hudebních souborů a představení loutková. Myslím, že to v dané době bylo rozhodnutí šťastné, neboť zejména po r. 1951 dost divadelních spolků zaniklo. I během dalších ročníků JH se změnila jejich koncepce např. v oblasti dramaturgické.

(Pokračování na str. 4)

Vasilij Šukšin

„Zůstanu s kupou čistého papíru. Čeká na mne velký román a několik sbírek povídek.“ To jsou slova z Šukšinova posledního rozhovoru. Zemřel v říjnu 1979 ve věku 45 let těsně po natáčení Bondarčukova filmu *Bojovali za vlast*. Za 15 let „života v umění“ stihl vytvořit okolo 15 filmových rolí, natočit 6 filmů, vydat 6 prozaických knih a časopisecky uveřejnit mnoho dalších povídek a novel. Napsal pouze jedinou divadelní hru, ale kvality jeho povídek jsou natolik filmové i divadelní, že přímo lákají ke scénickému ztvárnění. „Podob-

ně jako Čechov obrací svou pozornost k dobrým a nenápadným lidem, k zápletkám neefektním, v nichž se však pravdivě a zcela neotřele odráží život spisovatelových současníků. Vláštní humor, citlivé pochopení, s jakým jsou nazírány osudy jeho hrdinů protěplují čtenářovo srdce, probouzejí pocit sounáležitosti, vědomí a trvalosti lidských vztahů. I tehdy, když Šukšin karikuje, není zlý. Galerie neotesanců a lidí necitlivých je zachycena mistrovskou zkratkou, čirá vřelost zaujatých a podivínských lidiček probouzí úsměv a pochopení.“ To jsou slova z doslovu k českému vydání sbírky povídek *Charaktery a lásky*.

Společným jmenovatelem Šukšinových povídek i filmů je pocit plnosti života. Je to láska k lidem, kteří se pokoušejí uvést svoji představu života do skutečnosti, k lidem, kteří nejen filozofují, ale kteří se pokoušejí měnit svět. Jsou to sympatie k těm, kteří navenek možná ztroskotali, ale byli vždy cele při věci.

Šukšinovo dílo je příkladem plodného soužití dvou umění: literatury a filmu. A je nesmírná škoda, že už nikdy nemůže být rozmnoženo. —g—

Frank Tetauer: ÚSMĚVY A KORDY

LIDOVÉ DIVADLO — OCHOTNICKÁ SCÉNA MĚKS VODŇANY.

Znalec Tetauerovy dramatické tvorby přicházející na včerejší představení *Úsměvů a kordů* byl vodňanskou realizací přinejmenším zaskočen, neboť inscenační výklad tetauerovské látky se velice vymyká představám, jak s tímto dílem zacházet. Faktem zůstává, že dramatický odkaz Franka Tetauera je tak trochu antikvární záležitostí, kdežto divadlo by mělo být živým tvarem se dvěma aktivními účastníky: hercem a divákem.

Herci a diváci se ve včerejším představení vodňanského Lidového divadla setkali ve vzájemném kulturním porozumění na dobré divadelní zábavě. Jihočeští amatéři našli totiž klíč, (možná i určitou „držost“), jak si ke své chuti zahrát legraci prostřednictvím Tetauerova romantického textu. Hronovský divák viděl tedy ukázkou ze zcela jiné ochotnické tradice: z potřeby poskytovat okruhu svého publika regenerační divadlo. Vodňanští poposloužili příkladem, že není vždy dramaturgicky nutné čerpat z ověřených látek veseloherní knihovny.

Rada štatvnatých inscenačních nápadů s bohatou hereckou invencí, (leckdy selhala tam, kde bylo třeba posunovat děj), vybudovala divadelní organismus, který byl důsledně reprezentován optimistickým pohledem na skutečnost. Tím je míněna i ta skutečnost, která divadelně existuje sama o sobě a zintenzivňuje moment, kdy je prožívána.

Inscenace je vytvořena na nápadité humorné scénografii téměř výhradně hereckou metodou. Gagové situace jsou vystavěny z interpretační schopnosti talentovaného souboru, kde každý jednotlivec vnáší do hry své maximální schopnosti. Jmenovat v tomto referátu mimořádné výkony protagonistů by mohlo zastínit povívané herecké studie epizodních postav, (například „trívětovou“ kreaci hostinského Halaburdy).

Výsledek vodňanského činoherního experimentu a jeho nesporně správné uvedení v hronovském kontextu evokuje navíc otázku, zda-li by těm žánrovým odvětvím neměla být věnována příště hlubší pozornost v rámci divadelních přehlídek. —red—

(Pokračování ze str. 2)

slovovaly k myšlenkovému obsahu, problematice a realizovatelnosti Broszkiewiczova textu, který souboru z Vysoké Libně úlohu sdělit jej divákovi nikterak neulehčil. Je to mnoho-
vrstevnatý, mnohovýznamový text nabitý myšlenkami, které však jsou autorem realizovány převážně v rovině slovní a nikoliv dramatické. Je to proto velmi obtížné najít klíč pro jeho jevištní interpretaci a sdělnost divákovi a pro přetlumočení nám poněkud nezvyklé polské poetiky pro potřeby našeho prostředí. Hovořilo se o

PROBLÉMY A NÁMĚTY

tom, zda pro tlumočení tématu o obtížnosti prosazování pravdy v určitých společenských podmínkách, o věrnosti této pravdě je vhodná právě postava Koperníka, která těmto autorem traktovaným myšlenkám historicky ne zcela odpovídá. I když názory na tento problém a na realizační možnosti Broszkiewiczovy hry nebyly zcela jednotné, v podstatě se plněm shodlo v posouzení výsledku a dopadu vysokoliběnské inscenace, shodlo se v tom, že se souboru nepodařilo najít klíč k tomu, aby všechny základní problémy a složitosti vazeb odkryl a sdělil divákovi. Že je ale nesmírně cenná snaha poprat se s tak problémovou hrou jakou Konec knihy VI. bezesporu je a že pro vnitřní práci souboru mělo úsilí vynaložené na realizaci hry jistě svůj vý-

—g—

HRONOV VČERA, DNES A ZÍTRA

DNES — STŘEDA 8. SRPNA

● Dopoledne: PV 49. JH, diskusní kluby, lidová konzervatoř VČ. kraje.

● 16.30 a 19.30 hod. — V. Sukšid: Charaktery. Inscenace Divadla Lucerna Kulturního domu hlavního města Prahy.

● 16.30 — Koncertní vystoupení Staropadolské dechovky ZK ROH MAJ Hronov v Jiráskových sadech.

● 18.30 hod. — Uvítání souboru Mladá scéna PKO a LŠU Gottwaldov, jehož patronem je Okresní podnik služeb Náchod.

● 21.00 hod. — Filmové představení v Jiráskových sadech.

● 21.00 — Společenský večer v ZK Slávie.

● 22.00 hod. — Beseda souboru s partonem.

ZÍTRA — ČTVRTEK 9. SRPNA

● Ráno a dopoledne: jednání PV 49. JH, diskusní kluby, lidové konzervatoře, výlet pro členy Kruhu přátel JH.

● 16.30 a 19.30 hod. — C. Gozdi: Král jelenem. Hraje Mladá scéna PKO a LŠU Gottwaldov.

● 16.30 hod. — Koncert Dechového orchestru ZK ROH B. Němcové z České Skalice v Jiráskových sadech.

● 18.30 hod. — Uvítání souboru ZK ROH TESLA Liptovský Hrádek, jehož patronem je Stavotroj, n. p., Nové Město nad Metují.

ANKETA PŮLSTOLETÍ LAŘA LHOTA, ČLEN ÚV ČSDO

(Dokončení ze strany 2)

Různé předpovědi a dohady, že o JH nebude zájem a přehlídka zanikne, se ukázaly jako neopodstatněné a já osobně mám pocit, že JH jsou rok od roku nevěstěvány početněji a početněji a je mi líto těch ochotníků, na které se vstupenky ani ubytování nedostanou. Je potěšitelné, že v posledních letech převažuje mezi návštěvníky i ve vystupujících souborech řada zapálených a nadějných mladých lidí. Přál bych jim, aby jim JH učaroval stejně jako mně a aby se sem každoročně těšili a rádi vraceli. A já jsem šťasten, že i letos mohu vykonávat funkci, kterou jsem rád dělal po mnoho let: pečovatеле vystupujících souborů. A věřím, že ji nevykonávám naposled.

Slovenská literárna agentúra v Bratislave rozmnožila v poslednej dobe niekoľko zaujímavých titulov. K 35. výročiu SNP vydala scénické pásmo Mira Procházku Slovo o víťazstve. Už vyšiel Katalóg všetkých textov, ktoré LITA rozmnožila v roku 1978. Ochotnícke súbory dospelých, detské divadelné súbory, bábkarské súbory ako aj súbory malých javiskových foriem nájdu v tomto katalógu dostatok vhodných textov na inscenovanie. K Medzinárodnému roku dieťaťa 1979 LITA vydala pásmo pre deti pod názvom Čáry-máry čarujeme

NOVÉ TEXTY V LITE

a niekoľko nových divadelných hier pre deti z ktorých spomieniem muzikál J. Longauera Maškrtníci, hru E. Drienka v Bumbaľanskom zámku majú starosti, Múdrosť dobroty L. Ustinova, dramatizáciu Kniha džungle R. Kiplinga, dramatizáciu Toma Sawyera M. Twaina, hru A. Čobeja Princzná je smutná a iné. Pre ochotnícke súbory dospelých sme z pôvodnej tvorby rozmnožili nové hry Eubomíra Feldeka Teta na zjedenie a Jánošík podľa Vivaldiho, texty Štefana Kršňáka Veno pre Veronu a Nevydarené jubileum a hru P. Kováčika Recesia. Zo sovietskej dramatickej spisby sme rozmnožili hru Ally Sokolovovej Fariatievove fantázie, novú zaujímavú hru A. Gelmana My, dolo-podpísaní ako aj hru Iona Druceho Sviatosť najsvätejšia. Pre súbory malých javiskových foriem sme pripravili pásmo z diela Martina Kukučína pod názvom Choť a Lovčen bratia moji a scénické pásmo z Lúbostnej poézie Pavla Koyša Všade vonia ženou. Záverom mi dovoľte pozdraviť 49. Jiráskův Hronov a vyjadriť pevné presvedčenie, že na budúcom jubilejnom 50. JH LITA spolu s priateľmi s DILIA Praha vo svojom výstavnom stánku predstaví účastníkom JH všetko to najlepšie čo za 30 rokov svojej existencie pripravila pre profesionálne i ochotnícke divadelné súbory.

Milan Žarnovický

ALDO NICOLAJ: TAMBOŘI ANEB TŘI NA LAVIČCE

(Dokončení ze str. 2)

ři aneb Tři na lavičce byla určována hledáním dramatických momentů sevřených v pevný obraz nepostrádající citlivě sdělené humorné obsahy, jejichž postižení inscenací v této dimenzi prospělo.

Budování vztahů uvnitř trojice postav je založeno na kontrastu mužské dvojice, postavy Ambry (E. Dynterová) v prvních dvou jednáních a na organicky navazujícím faktoru myšlenkového souznění v závěrečných jednáních, vyúsťujících ve zdrcující okamžik Silvestrový smrti.

V představení je nutné ocenit vedle dalších cenných přínosů také prostou, zcela funkční výpravu, na niž navazovala složka scénické hudby, která snad mohla být rozšířena ještě o prvky směřující k ještě čitelnějšímu určení velkoměstského prostředí.

Červenokostelecké představení, vycházející z tradice českého amatérského realistického herectví, silným akcentem na sdělené téma hlubokého humanistického obsahu proniklo k podstatám ideové linie 49. Jiráskova Hronova velmi výrazně.

—red—

MOZAIKA 49. JH

● Od včerejška je je otevřena Staropadolská hospoda u nádraží s prodlouženou otevřací dobou, a to do 02.00 hodin. V pátek, závěrečný den přehlídky bude v této hronovské restauraci připraven hudební večer.

● Hronovští pionýři se obětavě starají o distribuci našeho zpravodaje, v budově učňovské školy sídlí distribuční kancelář, vedená s. Brandovou. S prodejem jednotlivých čísel i kompletů celého ročníku je spojena náročná a pečlivá práce dětí, které ji rády vykonávají, i jejich vedoucí.

● Na tradiční setkání Západočechů, které se uskutečnilo ve Staropadolské hospodě ve čtvrtek 9. srpna 1979 ve 14 hodin zveme účastníky 49. JH — nejen ze Západočeského kraje, ale z celé republiky.

KKS Plzeň.

● Včera se komise jmenovaná PV 49. JH zabývala výzdobou výkladních skříní prodejen. Jejím úkolem je vyhodnotit nejlepší prodejny a aranžéry, kteří výzdobu zajišťovali. V zítřejším čísle uvedeme výsledky hodnocení.

● Včera nás navštívili: dr. Milan Obst, který nám vyprávěl mnoho zajímavého a pobesedoval s námi na téma „Cesty za výtvarným uměním“. V redakci jsme přivítali také pracovníky amatérské divadelní prostředky v Úpici.

● Členem ústřední poroty 49. JH je také dr. V. Štefko, šéfredaktor časopisu Javisko. Ještě před zahájením přehlídky bylo přípravnému výboru zasláno několik čísel Javiska, s jejichž obsahem se můžete seznámit v hronovské informační kanceláři, kde jsou od včerejška k dispozici.

● Odpovídáme na dotaz: články, které nejsou podepsány autorem, u nichž nebyla uvedena šifra autora nebo zkratka označení redakce (red) — jsou redakčními materiály. —r—

● Technický kolektiv Jiráskova divadla je dobře sebraná skupina lidí; kteří si dobře rozumějí s divadlem i s divadelními soubory. Všechna divadelní představení ve spolupráci se soubory technicky zabezpečují velmi dobře a přesně.

JIRÁSKŮV HRONOV — zpravodaj Národní přehlídky amatérských divadelních souborů č. 7. — Středa 8. srpna 1979. — Redakce: Milan Marek, dr. Ivo Matys, Zdeněk Pošíval, Alena Gasparičová. Vydává Přípravný výbor 49. Jiráskova Hronova. — Vytiskly Východočeské tiskárny, provoz 13, Hronov. — Cena 1,— Kčs. — Povoleno VČKNV pod č. j. kult./589/79/a.